

Jeden vedoucí bratr mě zval jako spíkra na větší setkání křesťanů: „Sbory je třeba inspirovat pro evangelizaci!“ představoval mi záměr mého příspěvku.

V mezičase jsem si vzpomněl, že tohle fórum, kam mě zval, „evangelizaci“ probíralo v uplynulých letech už několikrát. A mluvčími tam byli skvělí lidé, jejichž služby si vážím pro masivní ovoce mezi nevěřícími!

„Zkusme něco jiného,“ povídám. „Zeptej se, kdo z nich se tu evangelizaci chce opravdu naučit a v praxi ji sám dlouhodobě DĚLAT s opravdovými nevěřícími! Ty, kdo se přihlásí, pak se mnou spoj. Něco podstatného se změní v jejich vlastních životech i v jejich sborech...!

Prožijí, co nikdy dosud neprožili. Ježíše budou milovat, jak si předtím neuměli představit, že je to vůbec možné. A mezitím budou kolem nich noví učedníci! Příběhy těch, kdo to začnou dělat, pak budou pro všechny ostatní v jejich sborech mnohonásobně mocnější inspirací k evangelizaci, než povídání jakéhokoli hosta!“